

Sygn. akt II Cz 460/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. J.

z udziałem Ł. G.

o ustalenie kontaktów Ł. G. z małoletnią córką L. G.

oraz

z wniosku Ł. G.

z udziałem K. J.

o ustalenie kontaktów Ł. G. z małoletnią córką L. G.

w przedmiocie zażalenia K. J.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt III Nsm 197/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 460/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu z uwagi na zawarcie przez rodziców małoletniej ugody sądowej w toku rozprawy w dniu 27 kwietnia 2016 r. umorzył postępowanie w połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach z wniosku K. J. z udziałem Ł. G. o ustalenie kontaktów

Ł. G. z małoletnią córką L. G. oraz z wniosku Ł. G. z udziałem K. J. o ustalenie kontaktów

Ł. G. z małoletnią córką L. G..

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że zawarta ugoda jest zgodna z zasadami współżycia społecznego i odpowiada prawu nie zmiernym do jego obejścia. Ponadto częstotliwość kontaktów i czas ich trwania dostosowany jest do wieku dziecka przy czym z uwagi na fakt, że małoletnia ma dopiero 4 miesiące pozwolą one nawiązać ojcu więź z córką.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła K. J., zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia. Jednocześnie skarżąca złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków zawarcia ugody, powołując się na błąd co do zrozumienia jej treści. Skarżąca wskazała, iż była przekonana, iż kontakty ojca z dzieckiem odbywać się będą w obecności kuratora sądowego. K. J. podniosła także, iż zawarta ugoda narusza zasady współżycia społecznego a poza tym realizacja postanowień przedmiotowej ugody może doprowadzić do zagrożenia nie tylko małoletniej ale także i jej matki, która obawia się Ł. G..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty zażalenia wskazania wymaga w pierwszej kolejności, iż dla skutecznego uchylenia się od skutków oświadczenia woli do obowiązków strony należy nie tylko złożenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych ugody ale co równie istotne także wskazanie przyczyny wadliwości oświadczenia, tj. wykazanie spełnienia przesłanek zawartych w art. 82 – 88 k.c.

W niniejszej sprawie skarżąca powołuje się na błąd co do treści czynności prawnej, wskazując, iż nie zdawała sobie sprawy, iż ustalone ugodą kontakty odbywać się będą bez obecności kuratora sądowego. Wskazania wymaga, że uchylenie się od skutków prawnych ugody pod wpływem błędu jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy błąd dotyczy stanu faktycznego, który według treści ugody obie strony uważały za niewątpliwy, a spór albo niepewność nie powstałyby, gdyby w chwili zawarcia ugody strony wiedziały o prawdziwym stanie rzeczy (art. 918 § 1 k.c.). Obowiązkiem Sądu Okręgowego było zatem ustalenie i ocena, czy wskazane w zażaleniu przyczyny są dostateczne dla skutecznego uchylenia się od skutków oświadczenia woli w myśl przepisów prawa cywilnego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia w ocenie Sądu Okręgowego, wbrew twierdzeniom zażalenia, w niniejszej sprawie nie zasługuje na miano wiarygodnego zarzut, iż K. J. zawierając ugodę pozostawała w błędnym przekonaniu, iż w kontaktach małoletniej z ojcem uczestniczył będzie kurator sądowy. Przeczy temu w szczególności zapis protokołu rozprawy z dnia 27 kwietnia 2016 r. Na wstępie rozprawy wnioskodawczyni kategorycznie, jasno i w sposób nie budzący wątpliwości zaprezentowała zmodyfikowane stanowisko w sprawie powołując się na znane jej „nowe okoliczności”. Wskazała wówczas, iż domaga się spotkań ojca z małoletnią córką jedynie raz w miesiącu w obecności matki i wyłącznie w miejscu zamieszkania dziecka. Nie wskazała wówczas aby domagała się udziału kuratora sądowego w tych kontaktach. W dalszej części rozprawy, w toku wysłuchania przez Sąd, K. J. wskazała wprost, iż nie wymaga aby kurator sądowy uczestniczył w czasie kontaktów Ł. G. z małoletnią córką. Wprost zgodziła się także wówczas ze stanowiskiem Sądu, że skoro nie będzie przebywać sama w miejscu zamieszkania w czasie obecności Ł. G., gdyż zamieszkuje z rodzicami, to będzie to wystarczająca gwarancja jej bezpieczeństwa. Wnioskodawczyni zapewniła również wówczas i jasno deklarowała, że jej rodzice nie będą przeszkadzać w przedmiotowych kontaktach. Na zakończenie swoich twierdzeń K. J. wskazała także wprost, iż zgadza się i akceptuje ustaloną formę i wymiar kontaktów.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i jednoznaczne stanowisko wnioskodawczynie nie sposób przyjąć za prawdziwe twierdzeń zażalenia o jej błędzie co do treści ugody, skoro kwestia ewentualnego udziału kuratora sądowego w czasie spotkań była przedmiotem szczegółowych rozważań i uzgodnień przed Sądem w toku rozprawy w dniu 27 kwietnia 2016 r.

W tych okolicznościach nie sposób również uznać aby przedmiotowa ugoda sądowa naruszała zasady współżycia społecznego oraz aby realizacja postanowień przedmiotowej ugody mogła doprowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa małoletniej ale także i jej matki, która obawia się Ł. G..

Wskazania wymaga, że jeszcze przed rozprawą Sąd Rejonowy szczegółowo zbadał sytuację rodzinną, zawodową i mieszkaniową rodziców małoletniej oraz sytuację życiową L. G. zlecając sporządzenie wywiadów środowiskowych przez kuratorów zawodowych w miejscach zamieszkania stron (k. 39 – 40 i k. 41). Zasięgnął również informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Z informacji tych wynika jasno, iż ani wnioskodawczynie, ani też uczestnik postępowania nie byli dotąd karani a w swoich miejscach zamieszkania mają dobre opinie.

Całokształt materiału zebranego w aktach niniejszej sprawy upoważnia zatem Sąd Okręgowy do stwierdzenia, że ugoda stron nie pozostaje w sprzeczności z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz interesem małoletniej a także jej rodziców (art. 223 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe rozważania zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski